

Slagschaduwterreur

Als je in dit land een digitaal meldpunt begint tegen gaten in de kaas – ikbetaalnietvoor-lucht.nl – stroomt het ongetwijfeld onmiddellijk vol met woedende berichtjes. Aanvankelijk dacht ik daarom dat het meldpunt ‘Windmolensklachten.nl’ satire was. Doe mee met ons windmolengevecht!

Maar deze Don Quichots zijn bloedserieus. „Waarom is er geen politie die deze pleuris-turbine voor ons stilzet?” vraagt iemand die naast een windmolen in Wieringerwaard woont. „In landen als Irak, Libië en/of Afghanistan maken ze gevangenen om de 10 minuten wakker waarna ze met 3 weken DOOD zijn.” Eén slag hebben ze gewonnen: gisteren verbood de provincie Noord-Holland de verdere bouw van windmolens. Op het molenmeldpunt, nu een week in de

lucht, vind ik een YouTube-filmpje. Een rijtje huizen in een kalme polder. Een avondzon werpt de schaduw van draaiende wicken tegen de gevels. „Ernstige slagschaduwterreur”, staat eronder.

Is dít wel een grap? Zo van: elk ergernisje moet tegenwoordig ‘terreur’ heten. Om er achter te komen ben ik naar Heerhugowaard gegaan, ’s werelds eerste ‘Kyotowijk’, die volledig energieneutraal is.

‘Stad van de Zon’ heet de wijk. De drie 85 meter hoge slagschaduwterroristen staan in het ‘Park van Luna’, door water gescheiden van straten als ‘Hemelboog’, ‘Tuin van Lugh’, ‘Hof van Ra’... Kortom, hier heeft een wethouder iets te veel fantasyboeken gelezen. Toch ben ik onder de indruk van de wijk. Alle daken vol zonnepanelen. Gevarieerde architec-

tuur met historiserende knipogen als trapgevels, torens, schuren, en vooral veel water. Je voelt je meteen licht en schoon, zoals je je in een bio-/eko-/natuurwinkel meteen gezonder voelt.

Het filmpje is tegenover de windmolens opgenomen, aan het ‘Noorderlicht’. Een snelweg overstemt het turbinegeluid, en ook met die slagschaduwterreur valt het mee: de zon zal pas aan het einde van de dag in de rotorbladen dalen.

Bij een huis aan het water hangt een poster met het portret van Hero Brinkman achter de ruit. De bewoner, Jan van der Starre, blijkt gemeenteraadslid namens Trots op Nederland. Hij is „hartstikke tevreden” met het besluit van de provincie. „Ik ben niet tegen windenergie”, zegt hij, „maar wel tegen windmolens die,

zoals hier, op nog geen driehonderd meter van de bebouwing staan. In Duitsland moeten ze op 1.500 meter afstand staan.”

Vooral bij oostenwind hoor je de turbines, „als een vliegtuig boven je hoofd”. Aan de overkant woont een vrouw die er grote psychische problemen door heeft gekregen. Zij is niet de enige, lees ik bij het meldpunt. Bijna tegen mijn zin in krijg ik sympathie voor de klagers, ook omdat ik me inmiddels zelf wat draaierig voel. Van der Starre: „Mijn vrouw zegt: er is hier altijd onrust.”

En die slagschaduwterreur? Van der Starre heeft afgedwongen dat de rotors ’s avonds een uurtje stilstaan. Geen grap dus, en weer een gewonnen slag.